

สัตว์โลก...ย่อมเป็นไปตามกรรม...

นำเสนอเมื่อ : 17 เม.ย. 2552

ชาวอินเดียโบราณมีความเชื่อที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับจิตวิญญาณและจิตสำนึกของมนุษย์ พวกเขาเชื่อว่าจิตวิญญาณของมนุษย์สามารถหลุดพ้นจากสสารและกลายเป็นอิสระได้ การปฏิบัติธรรมและการทำสมาธิเป็นวิธีที่ชาวอินเดียใช้เพื่อเข้าถึงจิตวิญญาณที่แท้จริงของพวกเขา

เมื่อเห็นคุณค่าของจิตวิญญาณที่แท้จริง เราอาจมีมุมมองที่ต่างออกไปเกี่ยวกับชีวิตและโลกใบนี้ เราอาจเห็นคุณค่าของชีวิตที่แท้จริงมากขึ้น และอาจเห็นคุณค่าของชีวิตที่แท้จริงมากขึ้น เราอาจเห็นคุณค่าของชีวิตที่แท้จริงมากขึ้น และอาจเห็นคุณค่าของชีวิตที่แท้จริงมากขึ้น

กรรม เป็นของสืบทอดและมีอำนาจมาก ไม่มีใครได้หนีกรรมได้เลย ถ้าเราสามารถรู้ทันกรรมกรรมชั่วที่ตนและผู้อื่นทำขึ้น เหมือนเห็นรถตุ๊กๆ จะไม่กล้าทำบาป แต่จะกระตือรือร้นทำกรรมดีซึ่งเป็นของเย็นเหมือนน้ำ ความเดือดร้อนในโลกก็จะลดน้อยลง เพราะตนก็รักษากฎสืบทอดอันดี

ท่านว่าดี- ชั่ว ไม่ได้เกิดขึ้นมาเอง แต่อาศัยการทำบอกรับกรรมไปเอง เมื่ออินแล้วก็กลายเป็นนิสัย ถ้าเป็นชั่วก็แก้ยาก คอยแต่จะไหลลงไปตามนิสัยที่เคยทำอยู่เสมอ ถ้าเป็นฝ่ายดีก็เห็นว่าต้องดูแลรักษาให้ดี

เราเป็นมนุษย์มีความรู้สึกนึกคิดมากมายเรื่องราวของสัตว์มาประพัตติ มนุษย์เราจะต้องทำสัตว์และเลวกว่าสัตว์อีกมากมายอย่าทำ

ให้พากันละบาป - บำเพ็ญบุญ ทำแต่คุณความดี อย่าให้เสียเปล่าที่มีวาสนาเกิดมาเป็นมนุษย์

การทำความเข้าใจเรื่องของกรรมเป็นการศึกษารมธรรม เพื่อเตรียมพร้อมที่จะรับภาวะของตัวเอง ซึ่งจะต้องเป็นไปตามกรรมที่ตามไว้ ตามพุทธภาษิตที่มีว่า “กรรมจำแนกสัตว์ให้ทราบ และประณีตต่างกัน”

ผู้สงสัยกรรมหรือไม่เชื่อกรรมว่ามีผล คือ สัตว์ตนจนกลายเป็นผู้มืดบอดอย่างช่วยไม่ได้ แม้เขาจะเกิดและได้รับการเลี้ยงดูจากพ่อแม่-แม่มาเป็นเวลานานดีเหมือนโลกทั้งหลายนี่ตาม เขาก็ไม่เห็นคุณค่าของพ่อแม่-แม่ว่า ได้ให้กำเนิดและเลี้ยงดูตนมาอย่างไร? แต่เขาจะมองเห็นเฉพาะร่างกายเขาที่เป็นคนคนหนึ่ง กำลังรักโลกอยู่โดยเขาตัวไม่รู้อะไร ไม่สนใจจิตที่เขาเติบโตมาจากท่านทั้งสอง ซึ่งเป็นแรงหนุนร่างกาย ชีวิต จิตใจเขาให้เจริญเติบโตมาจนถึงปัจจุบัน การดื่มกินเป็นการสร้างความสุขจากความเจริญเติบโตแก่ร่างกาย ไม่จัดว่าเป็นกรรม

กรรม คือ **กฎกระทำดี - ชั่ว ทางกาย วาจา ใจ** ต่างหาก ผลจริง คือ ความสุข - ทุกข์ที่ได้รับกันอยู่ทั่วโลก กระทั่งสัตว์ผู้ไม่รู้จักรักรู้ รุ้แต่การกระทำ คือ หากินหาอยู่ ทางศาสนาเรียก กรรมของสัตว์ของบุคคล และผลกรรมของสัตว์ของบุคคล

ควรมีเมตตาตาสงสารในสัตว์ทั้งหลาย ซึ่งมีความเกิด แก่ เจ็บ ตาย เช่นเดียวกับเรา ไม่มีอะไรยิ่งหย่อนกว่ากัน **ความยิ่งหย่อนแห่งวาสนาบาปมีนั้น มีได้ทั้งคนและสัตว์**

สัตว์บางตัวมีวาสนาบาปมี และอหังการดีกว่ามนุษย์บางคน แต่เขาตกอยู่ในภาวะความเป็นสัตว์ ก็จำต้องทนรับเสวยไป สัตว์เดรัจฉานก็ยังมิและเสวยกรรมไปตามวิบากของมัน มิให้ประมาท เขาว่าเป็นสัตว์ที่เกิดในกำเนิดต่ำทรมาน ความจริงเขาเพียงเสวยกรรมตามวาระที่เวียนมาถึงเท่านั้น เช่นเดียวกับมนุษย์ ที่ตกอยู่ในความทุกข์จนชนแดน ก็จำต้องทนเอาจนกว่าจะสิ้นกรรม เมื่อมนุษย์เราเกิดเสวยชาติเป็นคนมีสุขบางทุกข์บางตามวาระของกรรมที่อำนาจ

มนุษย์ก็มีกรรมชนิดหนึ่งที่พาให้มาเป็นอยู่อย่างนี้ ซึ่งล้วนผ่านการกำเนิดต่าง ๆ มาจนนับไม่ถ้วน ไหลเวียนในกรรมของสัตว์ต่าง ๆ กัน เพราะฉะนั้น ไม่ให้อวดภูมิใจเยียดหย่มในชาติกำเนิดความเป็นอยู่ของกันและกัน และสอนให้รู้ว่า สัตว์ทั้งหลายมีกรรมดีกรรมชั่วเป็นของ ๆ ตน

หลวงปู่มั่น ภูริทัตโต วัดป่าสุทธาวาส จ.สกลนคร

ที่มา:เวปธรรมะศรัทธา